

DZIENNIK URZĘDOWY

GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

Warszawa, dnia 20 czerwca 1969 r.

Nr 6

Poz. 21—23

ZARZĄDZENIA

TREŚĆ:

Poz.	Str.
21 — nr 35 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 26 maja 1969 r. w sprawie maksymalnych cen usług w pensjonatach	39
22 — nr 41 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 20 czerwca 1969 r. w sprawie maksymalnych cen usług noclegowych w domach wycieczkowych, schroniskach i motelach	41

PISMO OKÓLNE

23 — nr 4 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 16 czerwca 1969 r. w sprawie jednolitego stosowania przepisów dotyczących wynagradzania trenerów i instruktorów	43
---	----

KOMUNIKATY

Gabinetu Przewodniczącego GKKFiT z dnia 16 czerwca 1969 r. w sprawie ubezpieczenia dzieci i młodzieży od następstw nieszczęśliwych wypadków w sporcie i turystyce	44
Wykaz ogłoszonych aktów normatywnych wchodzących w zakres działania lub zainteresowania jednostek resortu kultury fizycznej i turystyki	45

ZARZĄDZENIE NR 35

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 26 maja 1969 r.

w sprawie maksymalnych cen usług w pensjonatach

Na podstawie § 1 pkt 2 zarządzenia nr 54 Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 kwietnia 1966 r. w sprawie przekazania Przewodniczącemu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki uprawnień do ustalania cen usług noclegowych (Monitor Polski Nr 17, poz. 94) zarządza się, co następuje:

§ 1

1. Ustala się maksymalne ceny usług w pensjonatach określone w załączniku do zarządzenia.
2. Maksymalne ceny obowiązują w zakładach noclegowych spełniających wymogi przewidziane dla pensjonatów, określone przepisami zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej i Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 16 kwietnia 1966 r. w sprawie określenia rodzajów oraz kategorii hoteli i innych zakładów noclegowych (Monitor Polski Nr 20, poz. 110).

§ 2.

Maksymalną wysokość cen usług w pensjonatach uzależnia się od:

- 1) kategorii, do której został zaliczony pensjonat zgodnie z zarządzeniem nr 73 Przewodniczącego GKKFiT z dnia

24 października 1966 r. w sprawie kategorii pensjonatów, domów wycieczkowych, schronisk, moteli i campingów (Dz. Urz. GKKFiT Nr 7, poz. 47),

- 2) ilości miejsc w pokoju oraz jego wyposażenia w urządzenia sanitarne,
- 3) lokalizacji obiektu uzasadniającej pobieranie dodatku sezonowego.

§ 3.

1. Maksymalna cena usług pensjonatowych obejmuje:
 - 1) cenę podstawową,
 - 2) dodatki do ceny podstawowej,
 - 3) koszt przyrzuczenia wyżywienia,
 - 4) wartość dziennego limitu wyżywienia określonego według detalicznych cen zużytych surowców.
2. Przez cenę podstawową rozumie się cenę miejsca noclegowego w pokoju nie mającym urządzeń oraz warunków, za posiadanie których przysługują dodatki do ceny podstawowej.

§ 4.

1. Ustala się następujące rodzaje dodatków do ceny podstawowej:

- 1) za umywalkę z bieżącą ciepłą i zimną wodą,
 - 2) za WC,
 - 3) za wannę lub natrysk,
 - 4) za atrakcyjny widok,
 - 5) sezonowy.
2. Dodatek za atrakcyjny widok może być stosowany tylko w pokojach 1- i 2-osobowych, z okien których rozciąga się widok o szczególnych walorach krajobrazowych, lub mających balkon, loggię albo taras.
3. Dodatek sezonowy może być stosowany tylko w obiektach zlokalizowanych w miejscowościach posiadających szczególne walory turystyczno-wypoczynkowe sprzyjające sezonowemu napływowi turystów.
4. Stosowanie dodatku sezonowego może mieć miejsce tylko w tych okresach roku, w których w poprzednim roku frekwencja wynosiła co najmniej 70%, przy czym łączny okres stosowania tego dodatku nie może przekraczać:
- 1) w miejscowościach o 1 sezonie turystycznym — 70 dni w roku,
 - 2) w miejscowościach o 2 sezonach turystycznych — 140 dni w roku.
5. W pensjonatach otwartych przez cały rok może być stosowany dodatek sezonowy pod warunkiem udzielania co najmniej przez 70 dni w roku zniżki posezonowej w wysokości 40% ceny podstawowej ze wszystkimi dodatkami (bez kosztów surowca w cenie detalicznej).
6. Miejscowości, o których mowa w ust. 3, określają odrębne przepisy.

§ 5.

1. Maksymalne ceny miejsc w pokojach 1- i 2-osobowych podlegają obniżeniu o kwoty określone w załączniku do zarządzenia w przypadku niedogodnego usytuowania pokoi. Przez niedogodne usytuowanie pokoi rozumie się w szczególności:
 - 1) położenie pokoju na poddaszu, z niewłaściwym otworem okiennym (zbyt małe, powyżej 1,5 m od podłogi itp.),
 - 2) szczególnie niedogodne usytuowanie otworu okiennego (np. widok na zaplecze gospodarcze),
 - 3) lokalizację pokoju nie zapewniającą izolacji akustycznej przed niedogodnymi odgłosami zewnętrznymi (np. głośno pracującym dźwigiem).
2. W przypadku awarii instalacji dostarczającej ciepłą wodę, trwającej dłużej niż 24 godz., zakład noclegowy obowiązany jest obniżyć cenę miejsc noclegowych o kwotę dodatków ustalonych za zainstalowane w pokoju urządzenia do mycia.

§ 6.

1. Maksymalna opłata za dodatkowe miejsce noclegowe w pokojach 1- i 2-osobowych nie może przekraczać 50% ceny podstawowej noclegu w danym pokoju.
2. Maksymalna cena podstawowa za dodatkowe miejsce noclegowe w pokojach 3- i 4-osobowych, jak również w pokojach 1- i 2-osobowych na składanym łóżku, nie może przekraczać 15 zł.

§ 7.

1. Wartość dziennego limitu żywienia obliczonego według cen detalicznych powinna wynosić w pensjonatach

I i II kategorii co najmniej 40 zł, a w pensjonatach III kategorii — 35 zł.

2. Dodatek z tytułu kosztów przyrządzania wyżywienia stanowi zryczałtowany ekwiwalent kosztów przyrządzania całodziennych posiłków dla gości pensjonatowych i jest pobierany jako część składowa ceny noclegowej w pensjonacie, niezależnie od korzystania lub rezygnacji z posiłków.
3. Ceny posiłków pensjonatowych sprzedawanych gościom nie mieszkającym w pensjonacie powinny być ustalane w wysokości wynikającej z wartości surowców zużytych do produkcji tych posiłków, obliczonej według cen detalicznych powiększonych o:
 - 1) w kat. I — 80% marży, a w okresie sezonu o 100% marży,
 - 2) w kat. II — 70% marży, a w okresie sezonu o 85% marży,
 - 3) w kat. III — 60% marży, a w okresie sezonu o 75% marży.
4. Jeżeli na dany surowiec nie ma ceny detalicznej, należy stosować ceny kalkulacyjne obowiązujące w zakładach gastronomicznych.

§ 8.

Maksymalne ceny powinny zostać obniżone o 10% w przypadku, gdy zakład przejściowo został zaliczony do określonej kategorii, mimo iż nie spełnia w tym zakresie wszystkich obowiązujących wymogów.

§ 9.

1. Nowe cenniki usług pensjonatowych opracowane przez poszczególne pensjonaty podlegają zatwierdzeniu przez ich jednostki nadrzędne.
2. Cenniki powinny określać ceny miejsc w poszczególnych pokojach łącznie z wyżywieniem, obejmujące cenę podstawową ze wszystkimi dodatkami i zniżkami oraz wartość dziennego limitu wyżywienia,
3. Cenniki mogą dodatkowo wyodrębniać ceny tylko samych usług noclegowych oraz żywieniowych.

§ 10.

Pensjonaty mogą w granicach określonych przez swoje jednostki nadrzędne udzielać zniżek od cen ustalonych zarządzeniem, o ile przemawiają za tym względy ekonomiczne, organizacyjne lub zwyczajowe.

§ 11.

Umowy z pensjonatami zawarte przed wejściem w życie zarządzenia należy rozliczać na podstawie cen ustalonych w tych umowach.

§ 12.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1969 r.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

(—) Włodzimierz Reczek

Załącznik do zarządzenia nr 35 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 26 maja 1969 r. (poz. 21)

Maksymalne ceny w pensjonatach za dobę

Rodzaj pokoi	Cena podstawowa w zł	Dodatki do ceny podstawowej w zł					Dodat. sezo- nowy	Zniżki za niedogodne usytuowanie w zł	Minimalny limit żywieniowy na osobę	Koszty przygo- towania żywienia
		Umy- walka	Wan- na	WC	Prysz- nic	Wi- dok				
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
I kategoria										
Apartament 2-pokojowy	150	30	36	24	24	12	99	—	40	64
pokój 1-osobowy	70	10	16	10	12	8	38	8	40	32
pokój 2-osobowy	100	20	24	16	16	8	66	12	40	64
miejsce w pokoju 3-4-osobowym	36	6	—	6	6	—	22	4	40	32
II kategoria										
pokój 1-osobowy	52	8	12	8	10	6	36	6	40	28
pokój 2-osobowy	80	12	20	10	12	6	60	8	40	56
miejsce w pokoju 3-4-osobowym	34	4	—	4	4	—	20	4	40	28
III kategoria										
pokój 1-osobowy	40	8	10	6	8	4	26	4	35	20
pokój 2-osobowy	60	12	14	10	10	4	42	6	35	40
miejsce w pokoju 3-4-osobowym	28	4	—	3	3	—	14	2	35	20

ZARZĄDZENIE NR 41**PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI**

z dnia 20 czerwca 1969 r.

w sprawie maksymalnych cen usług noclegowych w domach wycieczkowych, schroniskach i motelach

Na podstawie § 1 pkt 2 zarządzenia nr 34 Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 kwietnia 1966 r. w sprawie przekazania Przewodniczącemu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki uprawnień do ustalania cen usług noclegowych (Monitor Polski Nr 17, poz. 94) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Ustala się maksymalne ceny usług noclegowych świadczonych przez domy wycieczkowe, schroniska i motele określone załącznikiem do niniejszego zarządzenia.
2. Maksymalne ceny obowiązują w zakładach noclegowych spełniających wymogi przewidziane dla domów wycieczkowych, schronisk i moteli, określone przepisami zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej i Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 16 kwietnia 1966 r. w sprawie określenia rodzajów oraz kategorii hoteli i innych zakładów noclegowych (Monitor Polski Nr 20, poz. 110).

§ 2.

Maksymalną wysokość cen usług noclegowych uzależnia się od:

- 1) kategorii, do której został zaliczony dom wycieczkowy, schronisko lub motel, zgodnie z zarządzeniem nr 73 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 24 października 1966 r. w sprawie kategorii pensjonatów, domów wycieczkowych, schronisk, moteli i campin-gów (Dziennik Urzędowy GKKFiT Nr 7, poz. 47),
- 2) ilości miejsc w pokoju oraz jego wyposażenia w urządzeniu sanitarne,
- 3) lokalizacji obiektu, uzasadniającej pobieranie dodatku sezonowego i lokalnego.

§ 3.

1. Maksymalna cena noclegu obejmuje:
 - 1) cenę podstawową,
 - 2) dodatki do ceny podstawowej,

2. Przez cenę podstawową rozumie się cenę miejsca noclegowego w pokoju nie mającym urządzeń oraz warunków, za posiadanie których przysługują dodatki do ceny podstawowej.

§ 4.

1. Ustala się następujące rodzaje dodatków do ceny podstawowej:
 - 1) za umywalkę z bieżącą ciepłą i zimną wodą,
 - 2) za WC,
 - 3) za wannę lub natrysk,
 - 4) lokalny,
 - 5) sezonowy.
2. Dodatek sezonowy może być stosowany tylko w obiektach zlokalizowanych w miejscowościach posiadających szczególne walory turystyczno-wypoczynkowe sprzyjające sezonowemu napływowi turystów.
3. Stosowanie dodatku sezonowego może mieć miejsce tylko w tych okresach roku, w których w poprzednim roku frekwencja wynosiła co najmniej 70%, przy czym łączny okres stosowania tego dodatku nie może przekraczać:
 - 1) w miejscowościach o 1 sezonie turystycznym — 70 dni w roku,
 - 2) w miejscowościach o 2 sezonach turystycznych — 140 dni w roku.
4. W domach wycieczkowych, schroniskach i motelach otwartych przez cały rok może być stosowany dodatek sezonowy pod warunkiem udzielania co najmniej przez 70 dni w roku zniżki posezonowej w wysokości 40% ceny podstawowej.
5. Miejscowości, o których mowa w ust. 2, określają odrębne przepisy.

§ 5.

1. Maksymalne ceny miejsc w pokojach 1- i 2-osobowych podlegają obniżeniu o kwoty określone w załączniku do zarządzenia w przypadku niedogodnego usytuowa-

nia pokoi. Przez niedogodne usytuowanie pokoi rozumie się w szczególności:

- 1) położenie pokoju na poddaszu, z niewłaściwym otworem okiennym (zbyt małe, powyżej 1,5 m od podłogi itp.),
 - 2) szczególnie niedogodne usytuowanie otworu okiennego (np. widok na zaplecze gospodarcze),
 - 3) lokalizację pokoju nie zapewniającą izolacji akustycznej przed niedogodnymi odgłosami zewnętrznymi (np. głośno pracującym dźwigiem).
2. W przypadku awarii instalacji dostarczającej ciepłą wodę, trwającej dłużej niż 24 godz., zakład noclegowy obowiązany jest obniżyć cenę miejsc noclegowych o kwotę dodatków ustalonych za zainstalowane w pokoju urządzenia do mycia.

§ 6.

1. Maksymalna opłata za dodatkowe miejsce noclegowe w pokojach 1- i 2-osobowych nie może przekroczyć 50% ceny noclegu w pokoju 2-osobowym.
2. Maksymalna cena podstawowa za dodatkowe miejsce noclegowe w pokojach 3- i 4-osobowych, jak również w pokojach 1- i 2-osobowych na składanym łóżku, nie może przekraczać 15 zł.

§ 7.

Maksymalne ceny powinny zostać obniżone od 5—10% w przypadku, gdy zakład przejściowo został zaliczony do określonej kategorii, mimo iż nie spełnia w tym zakresie wszystkich obowiązujących wymogów.

§ 8.

1. Nowe cenniki usług noclegowych świadczonych przez domy wycieczkowe, schroniska i motele podlegają zatwierdzeniu przez ich jednostki nadrzędne.

2. Cenniki (ust. 1) powinny określać ceny miejsc w poszczególnych pokojach, obejmujące cenę podstawową ze wszystkimi dodatkami i zniżkami.

§ 9.

Domy wycieczkowe, schroniska i motele mogą w granicach określonych przez swoje jednostki nadrzędne udzielać zniżek od cen ustalonych zarządzeniem, o ile przemawiają za tym względy ekonomiczne, organizacyjne lub zwyczajowe.

§ 10.

Umowy z domami wycieczkowymi, schroniskami i motelami zawarte przed wejściem w życie zarządzenia należy rozliczać na podstawie cen ustalonych w tych umowach.

§ 11.

Tracą moc przepisy w przedmiocie unormowanym zarządzeniem, a w szczególności zarządzenie nr 120 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 16 czerwca 1962 r. w sprawie ustalenia cennika opłat maksymalnych za noclegi świadczone przez PTTK (Dz. Urz. GKKFiT Nr 7, poz. 35).

§ 12.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od 1 lipca 1969 r.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

(—) Włodzimierz Reczek

Załącznik do zarządzenia nr 41 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 20 czerwca 1969 r. (poz. 22)

Maksymalne ceny noclegów w domach wycieczkowych, schroniskach i motelach

Miejsce w pokoju	Cena podstawowa w zł	Dodatek do ceny podstawowej						Zniżki za niedogodne usytuowanie
		Umywalka	Wanna	WC	Natrysk	Lokalny*)	Sezonalny	
I kategoria								
1-osobowym	70	10	16	10	12		14	8
2-osobowym	50	8	12	8	10		10	6
3-4-osobowym	32	4	6	6	4		6	—
5-10-osobowym	28	2	—	2	2		4	—
pow. 10 osób	22	1	—	1	1		2	—
II kategoria								
1-osobowym	60	10	16	8	12	10	12	6
2-osobowym	42	6	10	6	8	10	8	4
3-4-osobowym	26	4	—	4	4	10	6	—
5-10-osobowym	22	2	—	2	2	8	4	—
pow. 10 osób	17	1	—	1	1	6	2	—
III kategoria								
1-osobowym	50	10	16	6	12	—	10	4
2-osobowym	34	6	10	4	8	—	6	3
3-4-osobowym	21	4	—	4	4	—	4	—
5-10-osobowym	17	2	—	2	2	—	2	—
pow. 10 osób	11	—	—	—	—	—	—	—
IV kategoria								
1-osobowym	40	8	14	6	10	—	8	—
2-osobowym	28	6	10	4	8	—	4	—
3-4-osobowym	18	4	—	4	4	—	2	—
5-10-osobowym	14	2	—	2	2	—	2	—
pow. 10 osób	10	—	—	—	—	—	—	—

*) Dodatek lokalny przysługuje wyłącznie Domowi Turysty PTTK w Zakopanem.

PISMO OKÓLNE NR 4

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 16 czerwca 1969 r.

w sprawie jednolitego stosowania przepisów dotyczących wynagradzania trenerów i instruktorów.

W celu zapewnienia jednolitego stosowania przepisów zarządzenia nr 80 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 7 XII. 68 r. w sprawie zasad wynagradzania trenerów i instruktorów (Dz. Urz. GKKFiT z 1969 r. Nr 3, poz. 13), zwanego w dalszym ciągu „zarządzeniem”, ustala się, co następuje:

1. Wynagrodzenie, o którym mowa w § 2 ust. 1 zarządzenia, wypłacane może być jedynie na podstawie wyciągu z dziennika zajęć trenera, stwierdzającego ilość przepracowanych przez niego godzin. Wyciąg taki podpisany przez pracodawcę stanowi załącznik do listy płacy.
2. Pod pojęciem „czas trwania zawodów” należy rozumieć czas trwania rozgrywek określony przepisami danej dyscypliny sportu lub czas konieczny do przeprowadzenia określonej konkurencji oraz czas związany z przygotowaniem do zawodów, który nie może przekroczyć 2 godzin dydaktycznych. Czas związany z przygotowaniem do zawodów przeznaczony jest na przeprowadzenie „rozgrzewki” z zawodnikami, sprawdzenie badań lekarskich zawodników, odprawę z sędziami itp.
3. Dodatek za posiadane wykształcenie w dziedzinie wf, zgodnie z § 6 zarządzenia, może być wypłacany tylko tym osobom, które przedłożą pracodawcy dokument stwierdzający posiadanie wykształcenia wymaganego dla otrzymania dodatku. Potwierdzony odpis takiego dokumentu powinien być przechowany przez pracodawcę.
4. Dodatek za posiadane wykształcenie w innej dziedzinie niż wf a przydatne w zawodzie trenerskim (§ 6 ust. 2 zarządzenia) może być przyznany trenerom, którzy ukończyli:
 - 1) Akademię Medyczną — Wydział Lekarski,
 - 2) Uniwersytet — Wydział Pedagogiki lub Psychologii,
 - 3) Wyższą Szkołę Pedagogiczną,
 - 4) Wyższą Szkołę Rolniczą — Wydział Weterynarii — tylko w stosunku do trenerów jeździectwa,
 - 5) Politechnikę — Wydział Mechaniczny — tylko w stosunku do trenerów sportu motorowego i motorowodnego.
5. Pracownicy naukowo-dydaktyczni za pracę związaną z konsultacją, wizytacją lub kontrolą zajęć trenerskich otrzymują wynagrodzenie od zleceniodawcy w wysokości i według zasad wynikających z tytułu ich podstawowego zatrudnienia i wynagradzania jako pracownika naukowo-dydaktycznego.
6. Dodatek funkcyjny może być przyznany zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy trenerom, wymienio-

nym w § 7 zarządzenia, pod warunkiem, że jest to ich jedyna praca w charakterze trenera. O przyznaniu trenerom dodatku funkcyjnego decyduje pracodawca, przy czym:

- 1) stanowisko kierownika wyszkolenia w klubie może być powołane jedynie w przypadku, gdy klub prowadzi co najmniej 3 sekcje i gdy ogólna liczba zatrudnionej kadry trenersko-instruktorskiej jest nie mniejsza niż 12 osób,
 - 2) dodatki funkcyjne dla trenerów prowadzących zespoły I i II ligi nie przysługują w dyscyplinach sportu, które rozgrywek ligowych nie prowadzą,
 - 3) dodatek z tytułu pełnienia funkcji trenera kadry narodowej lub olimpijskiej może być przyznany wyłącznie trenerom wykonującym te funkcje, zatrudnionym przez Polski Komitet Olimpijski lub przez polskie związki sportowe.
7. Podstawę zaszeregowania i wynagradzania trenerów stanowią dokumenty określone w § 14 zarządzenia, a mianowicie:
- 1) dla instruktora — książeczka instruktorska wydana przez polski związek sportowy lub wojewódzki (równorzędny) komitet kultury fizycznej i turystyki,
 - 2) dla trenera — książeczka instruktorska trenera wydana przez GKKFiT lub wyższą szkołę wychowania fizycznego,
 - 3) dla instruktora gimnastyki leczniczej — dyplom ukończenia studiów typu wf wraz z zaświadczeniem wydanym przez uczelnię o ukończonej specjalizacji,
 - 4) dla nauczyciela wf nie posiadającego tytułu trenera lub instruktora — dyplom ukończenia wyższej szkoły wf lub studium nauczycielskiego wf.
8. Wprowadzenie w życie nowych zasad wynagradzania określonych zarządzeniem wymaga przestrzegania następujących zasad:
- 1) zaszeregowanie trenerów do nowych stawek uposażenia i związany z tym wzrost funduszu płac może następować w ramach zatwierdzonych limitów osobowego i bezosobowego funduszu płac danej jednostki,
 - 2) podwyżka wynagrodzeń trenerów wynikająca z zastosowania stawek określonych zarządzeniem nie może nastąpić kosztem zawężenia merytorycznej działalności instytucji lub organizacji wf i sportu.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

(—) Włodzimierz Reczek

KOMUNIKATY**KOMUNIKAT GABINETU PRZEWODNICZĄCEGO GKKFiT**

z dnia 16 czerwca 1969 r.

w sprawie ubezpieczenia dzieci i młodzieży od następstw nieszczęśliwych wypadków w sporcie i turystyce

Dnia 4 kwietnia br. zostało podpisane w Warszawie porozumienie pomiędzy Głównym Komitetem Kultury Fizycznej i Turystyki oraz Państwowym Zakładem Ubezpieczeń w sprawie ubezpieczenia następstw nieszczęśliwych wypadków osób korzystających z obiektów sportowych i uczestników imprez sportowych oraz turystycznych. Pełny tekst

tego porozumienia, uwzględniając jego istotne znaczenie oraz potrzebę zaznajomienia z jego treścią wszystkich jednostek organizacyjnych działających w resorcie kultury fizycznej i turystyki, zamieszczamy poniżej.

DYREKTOR GABINETU
(—) **wz Zygmunt Bałkowski**

POROZUMIENIE

zawarte pomiędzy Głównym Komitetem Kultury Fizycznej i Turystyki (w skrócie GKKFiT) Warszawa, ul. Litewska 2/4 reprezentowanym przez zastępcę przewodniczącego GKKFiT mgra Leszka Bednarskiego a Państwowym Zakładem Ubezpieczeń — Centrala (w skrócie PZU), reprezentowanym

przez zastępcę naczelnego dyrektora mgra Mariana Domałę w sprawie ubezpieczenia następstw nieszczęśliwych wypadków osób korzystających z obiektów sportowych i uczestników imprez sportowych oraz turystycznych.

Warunki i zasady porozumienia**1. Osoby podlegające ubezpieczeniu**

Ubezpieczeniu podlegają następujące osoby:

- a) dzieci i młodzież ucząca się we wszystkich typach szkół (podstawowych, zasadniczych, zawodowych, średnich ogólnokształcących i zawodowych, poma-turalnych wyższych itp.) z wyłączeniem osób zatrudnionych najemnie oraz objętych zbiorowym ubezpieczeniem następstw nieszczęśliwych wypadków młodzieży szkolnej;
W stosunku do absolwentów szkoły ubezpieczenie niniejsze jest ważne jeszcze przez cztery miesiące od upływu roku szkolnego, nie dłużej jednak niż do dnia rozpoczęcia pracy zarobkowej lub powołania do zasadniczej służby wojskowej,
- b) młodzież nie uczęszczająca do szkół i nie pracująca zarobkowo w wieku od 7 do 18 lat.

2. Zakres ubezpieczenia

Ubezpieczenie obejmuje wypadki, jakie wydarzyć się mogą ubezpieczonym osobom podczas:

- 1) uprawiania wszelkiego rodzaju sportów i dyscyplin sportowych na terenie trwałych oraz prowizorycznych obiektów i urządzeń sportowych (boiska, place do gier i zabaw, sale gimnastyczne, sztuczne i naturalne lodowiska, piływalnie, przystanie itd.), użytkowane przez wszelkiego rodzaju instytucje, organizacje i zakłady pracy;
- 2) udziału w imprezach sportowych i turystycznych organizowanych przez wszelkiego rodzaju instytucje, organizacje i zakłady pracy (Towarzystwo Krzewienia Kultury Fizycznej, Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze, federacje, związki, Zrzeszenie LZS i inne zrzeszenia sportowe, komitety blokowe itd.).
Wyłączone są z ubezpieczenia wypadki w drodze

do obiektów sportowych, podczas indywidualnego uprawiania wszelkiego rodzaju sportów poza terenem określonych wyżej obiektów i urządzeń sportowych, podczas uprawiania indywidualnej turystyki, a przy imprezach sportowych i turystycznych wypadki w drodze do punktu zbornego i w drodze powrotnej.

- 3) W umowie ubezpieczenia będą mieć zastosowanie aktualnie obowiązujące ogólne warunki ubezpieczenia następstw nieszczęśliwych wypadków, jak również warunki niniejszego porozumienia.
W chwili zawierania niniejszego porozumienia obowiązują ogólne warunki ubezpieczenia następstw nieszczęśliwych wypadków zatwierdzone decyzją Ministra Finansów Nr RMU (B-13) 55 z dnia 13 grudnia 1955 r. oraz decyzją Nr RMU (117)60 z dnia 26 kwietnia 1960 r.

3. Sumy ubezpieczenia

Dla każdej ubezpieczonej osoby obowiązują następujące sumy ubezpieczenia:

- 5.000 zł w razie śmierci wskutek nieszczęśliwego wypadku,
- 20.000 zł w razie trwałego inwalidztwa wypadkowego,
- 3.000 zł na pokrycie udowodnionych kosztów leczenia (nie przysługujących z ubezpieczenia społecznego), powstałych w ciągu 2 lat od wypadku (§ 9 OWU),
- 5.000 zł na koszty prostowania nie pokryte ubezpieczeniem społecznym.

4. Składka

Składkę za pierwszy i drugi okres roczny ustala się w zryczałtowanej wysokości po 4.000.000 zł (słownie cztery miliony złotych).

Składki za dalsze okresy ubezpieczenia będą ustalone

w wysokości zależnej od przebiegu szkodowości przy założeniu, że odszkodowość nie może przekroczyć 80%.

5. Czas trwania ubezpieczenia

Umowę zawiera się na okres roczny od dnia 1 marca 1969 r. do 28 lutego 1970 r. z klauzulą o milczącym jej przedłużeniu na dalszy okres roczny, jeżeli jedna ze stron, to jest GKKFiT lub Centrala PZU nie wypowie niniejszego porozumienia przynajmniej na dwa miesiące przed upływem okresu rocznego.

6. Obsługa ubezpieczenia

Obsługa ubezpieczenia będzie prowadzona centralnie przez PZU Inspektorat Ubezpieczeń Gospodarki Uspołecznionej w Warszawie.

Do złożenia wniosku i opłacenia składki obowiązany jest GKKFiT.

7. Likwidacja szkód.

Szkody będą zgłaszane we właściwych terenowo inspektoratach PZU przez posiadaczy obiektów sportowych, organizatorów imprez lub poszkodowanych albo ich rodziców, albo opiekunów.

Fakt powstania wypadku musi być potwierdzony przez użytkownika obiektu lub urządzenia sportowego, organizatora imprezy sportowej itd.

8. W razie zbiegu niniejszego ubezpieczenia z obowiązującym ubezpieczeniem komunikacyjnym osobie poszkodowanej przysługuje świadczenie tylko z obowiązkowego ubezpieczenia komunikacyjnego, zgodnie z przepisami § 25 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24. IV.1968 r. w sprawie obowiązkowych ubezpieczeń komunikacyjnych (Dz. U. Nr 15 poz. 89).

Natomiast przy zbiegu niniejszego ubezpieczenia z ubezpieczeniem indywidualnym zawartym na koszt ubezpieczonej osoby lub ze zbiorowym ubezpieczeniem przez organizację sportową oraz turystyczne poszkodowanemu przysługuje świadczenie z każdego ubezpieczenia.

9. Postanowienia niniejszego porozumienia wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą od 1 marca 1969 r.
10. Niniejsze porozumienie zostało sporządzone w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, z których jeden egzemplarz otrzymuje GKKFiT, a drugi — PZU.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO GKKFiT

(—) mgr Leszek Bednarski

ZASTĘPCA NACZELNEGO DYREKTORA PZU

(—) mgr Marian Domagała

Wykaz ogłoszonych aktów normatywnych wchodzących w zakres działania lub zainteresowania jednostek resortu kultury fizycznej i turystyki

Dziennik Ustaw

1) rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 22. listopada 1968 r. w sprawie przekazywania nieruchomości rolnych i niektórych innych nieruchomości położonych na terenie gromad pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej — Nr 1, poz. 1,

2) rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 3 stycznia 1969 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zwolnienia od podatków przychodów osiąganych z nowo uruchamianych prywatnych zakładów gastronomicznych oraz ulg podatkowych dla istniejących prywatnych zakładów gastronomicznych z tytułu nakładów inwestycyjnych — Nr 3, poz. 17,

3) obwieszczenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 10 stycznia 1969 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31. maja 1962 r. w sprawie przekazywania terenów w miastach i osiedlach — Nr 3, poz. 19,

4) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1969 r. w sprawie zasad oraz trybu umarzania i udzielania ulg w spłacaniu należności państwowych — Nr 4, poz. 26,

5) obwieszczenie Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego z dnia 17 stycznia 1969 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym — Nr 4, poz. 31,

6) obwieszczenie Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki z dnia 27 stycznia 1969 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 31 marca 1965 r. o stopniach naukowych i tytułach naukowych — Nr 4, poz. 32,

7) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 14. marca 1969 r. w sprawie uproszczenia trybu działalności naczelnich i centralnych organów administracji — Nr 7, poz. 59,

8) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20. marca 1969 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz jednostek państwowych — Nr 9, poz. 65,

9) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1. kwietnia 1969 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie komisji dyscyplinarnych dla pracowników nauki i szkół wyższych oraz postępowania przed tymi komisjami — Nr 10, poz. 70,

10) ustawa z dnia 19. kwietnia 1969 r. o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Handlowej — Nr 11, poz. 79,

11) ustawa z dnia 19. kwietnia 1969 r. o zmianie ustawy o gospodarce terenami w miastach i osiedlach — Nr 11, poz. 80,

12) ustawa z dnia 29. kwietnia 1969 r. o zmianie Ordynacji wyborczej do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — Nr 12, poz. 84,

13) rozporządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 10. kwietnia 1969 r. w sprawie zakresu działania i organizacji wojewódzkich komitetów ochrony przyrody — Nr 12, poz. 88,

14) ustawa z dnia 19. kwietnia 1969 r. — Kodeks karny — Nr 13, poz. 94,

15) ustawa z dnia 19. kwietnia 1969 r. — Przepisy wprowadzające Kodeks karny — Nr 13, poz. 95,

16) ustawa z dnia 19. kwietnia 1969 r. — Kodeks postępowania karnego — Nr 13, poz. 96,

17) ustawa z dnia 19 kwietnia 1969 r. — Przepisy wprowadzające Kodeks postępowania karnego — Nr 13, poz. 97,

18) ustawa z dnia 19 kwietnia 1969 r. — Kodeks karny wykonawczy — Nr 13, poz. 98,

19) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 maja 1969 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o pracowniczych urlopach wypoczynkowych — Nr 14, poz. 100.

Monitor Polski

1) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 1968 r. w sprawie szczegółowych zadań opodatkowania podatkiem obrotowym jednostek gospodarki społecznej oraz ulg i zwolnień od tego podatku — Nr 1, poz. 2,

2) zarządzenie nr 8 Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 1969 r. w sprawie czasowego wykorzystywania szkół, internatów i innych obiektów na potrzeby turystyczne lub hotelarskie — Nr 2, poz. 12,

3) zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 10 grudnia 1968 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody — Nr 2, poz. 14 i 15,

4) zarządzenie nr 10 Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1969 r. w sprawie zasad i warunków ustalania okresów zatrudnienia w prezydiach rad narodowych oraz zaliczania do tych okresów innych okresów zatrudnienia oraz okresów przerw w pracy — Nr 3, poz. 26,

5) zarządzenie Ministrów Oświaty i Szkolnictwa Wyższego, Zdrowia i Opieki Społecznej, Kultury i Sztuki, Obrony Narodowej oraz Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 27 grudnia 1968 roku w sprawie określenia wysokości narzutu dla prac zleconych planowych, wykonywanych w szkołach wyższych — Nr 4, poz. 40,

6) obwieszczenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 27 lutego 1969 r. w sprawie wykazu obowiązujących resortowych aktów prawnych ogłoszonych w Monitorze Polskim — Nr 9, poz. 87,

7) zarządzenie nr 29 Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 marca 1969 r. w sprawie ewidencji i realizacji postulatów i wniosków wyborców — Nr 12, poz. 99,

8) obwieszczenie Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 27 lutego 1969 r. w sprawie wykazu obowiązujących resor-

towych aktów prawnych ogłoszonych w Monitorze Polskim — nr 12, poz. 100,

9) obwieszczenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 marca 1969 r. w sprawie wykazu obowiązujących resortowych aktów prawnych ogłoszonych w Monitorze Polskim — Nr 13, poz. 107,

10) obwieszczenie Ministra Finansów z dnia 11 marca 1969 r. w sprawie wykazu obowiązujących resortowych aktów prawnych ogłoszonych w Monitorze Polskim — Nr 13, poz. 108,

11) zarządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 6 marca 1969 r. w sprawie pozarynkowej sprzedaży materiałów budowlanych z puli rynkowej jednostkom gospodarki społecznej i organizacjom społecznym przez placówki społecznego handlu detalicznego — Nr 15, poz. 114,

12) obwieszczenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 7 marca 1969 r. w sprawie wykazu obowiązujących resortowych aktów prawnych ogłoszonych w Monitorze Polskim — Nr 15, poz. 120,

13) obwieszczenie Ministra Komunikacji z dnia 28 lutego 1969 r. w sprawie wykazu obowiązujących resortowych aktów prawnych ogłoszonych w Monitorze Polskim — Nr 15, poz. 121,

14) zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 8 kwietnia 1969 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody — Nr 16, poz. 128,

15) obwieszczenie Ministra Kultury i Sztuki z dnia 29 marca 1969 r. w sprawie wykazu obowiązujących resortowych aktów prawnych ogłoszonych w Monitorze Polskim — Nr 17, poz. 148,

16) obwieszczenie Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego z dnia 15 marca 1969 r. w sprawie wykazu obowiązujących resortowych aktów prawnych ogłoszonych w Monitorze Polskim — Nr 17, poz. 149,

17) obwieszczenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 15 kwietnia 1969 r. w sprawie wykazu wydanych przez Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów obowiązujących aktów prawnych ogłoszonych w Monitorze Polskim — Nr 19, poz. 165,

18) uchwała Rady Ministrów nr 91 z dnia 28 maja 1969 r. w sprawie ryczałtów za noclegi w podróżach służbowych — Nr 21, poz. 173.

Cena zeszytu 2,50 zł

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego GKKFiT — Warszawa, ul. Litewska 2, telefon 28-23-15.

Zamówienia na prenumeratę należy kierować do Redakcji Dziennika Urzędowego — Warszawa, ul. Litewska 2. Prenumerata roczna wynosi 30 zł.

Należność za prenumeratę należy wpłacać na konto Redakcji Dziennika Urzędowego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w NBP — Warszawa, V Oddz. Miejski 1529-91/I-9330. Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Redakcji w terminie 10-dniowym po otrzymaniu następnego numeru.